

Tacitas stulto homini per sapientiam est. Ta-
cere nescit: qui nescit loqui. Item. quidam ling-
ua mēbris est difficile est ad regendum. et u-
tile bonum remedium. quia per ut in plurimum hu-
mana natura peccatrix est ad loquendum et p-
ceps: ideo tamen dimisit quod humanis oracu-
lis tacitas vult loqui magis laudat.

**Contra temptationes ariditatis et
Induotionis. Cap. 22.**

Saluator. Luc. 18. Oportet spiritum ora-
re et non deficere. Mat. xi. Amen
amen dico vobis: quicunque orantes petitis.
credite quod accipietis. Mat. v. Orate
persequentibus et calumpniantibus vos.
Mat. vi. Sic autem orabitis. Pater
noster qui es in celis. agnus dei. v. Si-
ne intermissione orate. Tobie. iij.
Omni tempore benedic dominum: et pectus ab eo ut
digat gressus tuos. ps. 28. Oculi mei
semp ad dominum. It. 62. Sic adipe et
pinguedine repleat anima mea. It. 28. O-
ratio mea in sinu meo putat. ps. 141. Et
si eis non profuit ego tamen non sum mea mē-
te frustratus. Thos. 22. q. 32. Oro
propter effectum spiritualis solacionis quam p-
sentia licet affert. dupliciter habet virtutem res-
pectu futuri effectus: scilicet virtutem merendi.
et virtutem impetrandi. Oro autem sic et quili-
bet alius actus virtutis habet efficaciam men-
di in quantum procedit ex radice caritatis:
et proprium obiectum est bonum eternum et frui.
torem memur. Deuotio autem nichil aliud
esse videtur quam voluntas quedam prompte et
dedisse ad ea que pertinent ad dei fauorem:
et effectus est leticia spiritualis. ps. 138. ps.
mei: fui dei et delectatus sum. Cris. Ne-
re nichil dignum est quod offeratur deo: quam pura
oro. Quicquid enim aliud obtulit est de
natura: oro vero est de nobis. Nichil est ita
tribile dyabolo et his que imponunt ab

eo cogitationibus ut mens divina medi-
tans et huic fonti spiritus impatens. scilicet per
vultus: quia non solum per talem occupati-
onem obstruit aditus demoni et et
imissionibus ad domum non vacante:
sed etiam quia iugis deuotio ex assidua
meditatione conseruata inuisa est
ei. Michee. vij. Nostra translatione ha-
bet claustra oris tui. Ab eo qui dor-
mit in sinu tuo custodi orationem tuam
id est a dyabolo: ne impediatur eam.
Augustinus. Oratio si pura est si cas-
ta fuerit: celos penetrans vacua non
redibit. Hoc licet oratio: quod licet de-
siderare. ait dominus. Petite et da-
bitur vobis: querite et inuenietis: pul-
sate et aperietur vobis. Non tantum
hortaretur ut peteremus: nisi dare
vellet. Erubescat humana pigritia:
plus vult ille dare quam nos accipere:
plus vult ille misereri quam nos a mi-
seria liberari. Dicunt fratres in egip-
to crebras quidem orationes habere:
sed eas tamen brevissimas et raptim
quodammodo iaculatas: ne illa vigi-
lant erecta quam oratio plurimum necessa-
ria est per productiores moras eua-
nescat. atque hebetetur intentio. Ora-
tione melius soluitur dubia quam inqui-
sitione alia. Iacobi. i. Si quis vestrum
indiget sapientia: postulet a deo qui
dat omnibus affluenter et non im-
properat: et dabitur ei. Postulet au-
tem in fide. nichil hesitans. Qui autem
hesitat: similis est fluctui maris: qui
a vento mouetur. et circumfertur.
Non ergo est timet homo ille qui acci-
piet aliquid a domino. Vir duplex a-
nimo: inconstans est in omnibus vijs
suis. Item 8. Petite et non accipitis:

eo q̄ male petatis. **Ps.** Iniquitate si
asperi in corde meo: non exaudiet
dominus. **Psido.** Hoc est remedium
eius qui viciorum temptamentis es
tuat: vt quociens quolibet tangitur
vicio: tociens se ad orationem sub
dat: quia frequens oratio impug
nationem vicioꝝ exiguat. **Glō.** sup
nūi. Plus valet vnus sc̄is orando:
q̄ innūi p̄cores orādo. Oratio sc̄a cē
lū p̄trāt: q̄mō hostes in trīs nō vin
cat. **Jerom.** Ieiunio sanāt pestes cor
poris: orōe pestes mētis. **Beṛ.** Max
ime psolacōes ab aīcis dei in orōe re
cipiūt. **Aug.** Multi lāguēscūt in o
rādo: et in nouitate p̄sionis sue fer
uent orāt: postea lāguide: postea fri
gide: p̄ea negligent. q̄si securi sint.
Vigilat hostis: dormis tu. Orō si pu
ra ē: si casta fuerit: celos penetrans
vacua nō redibit. Nec credas te ha
bere meli⁹ for̄ q̄ fili⁹ dei: et in oracōe
tersate indiscretio fuit q̄ petebat cō
tra honestatē. **Ambrosius.** Sit ora
tio pura simplex: dilucida atq; ma
nifesta: plena grauitatis et ponde
ris: nō effrenata vel affectata elegā
tia: s; non intermissa gracia. Despi
ciuntur orationes leues: diffidētes:
inutiles: seculi auris anxie plene: et
vex sep̄raliū implicite: bonoꝝ op̄ꝝ
fructibus insecunde. **Jerom.** Ieiu
nio passiones corporis: oratione pes
tes sanande sūt mentis. Dominus
noster faciens clemencie sue pōdera
atq; mensuras: interdum nō exau
dit clamātem vt enim proleat: et ma
gis prouocet ad rogādum: et q̄si ig
ne excoctum: iustiorē et puriorē
faciat. **Gregorius.** Ille deo verā ora

tionem exhibet qui semetipsū q̄ pul
uis sit videt humiliter: qui nil sibi s
tutis tribuit: qui bona q̄ agit esse de
misericordia p̄ditois agnoscit. Quā
to grauiori tumultu carnalium pre
mmur: tāto orationi insistere arde
cius debemus: q̄ per orationem de
us in corde figitur: et lux amissa re
paratur. Veraciter orare est: ama
ros in compunctione gemitus et nō
cōposita verba resonare. **Bernard.**
Quādo fidelis et humilis oratio fu
erit et feruens: celum sine dubio pe
netrabit. Vnde certum est: q̄ vacua
nō redibit. Nemo vestrum peruipe
dat orationem suam: dico enim vo
bis: q̄ ipse ad quem oramus nō pr
uipe dat eam. Postq̄ egressa est de o
re nostro: ipse scribit eam in libro su
o: et vnum ex duobus sperare indu
bitāter possumus: quoniam aut da
bit quod petimus: aut quod nouit
vtilius. **Cris.** Nō vce clamosa pul
sands est deus: sed cōscientia verā
placāndus: q̄ non est vcis s; cordis
auditor. Orans nichil nouū faciat
quod aspiciāt homines: nec vce cla
met: nec manus expādat: nec oau
los tollat vt notabilis fiat. **Colo.**
dei cōsiliū diaboli non querit: colo
nus autem diaboli et si dei cōsiliū
querit nō inuenit. Vnde fir orat vt
prosperet: et fornicator sibi crucis
signum facit vt nō cōprehēdatur: et
tanto citius capitur: q̄ nescit iustū
domin⁹ p̄cīnium criminibus dare.
Ps. Qui vult cum deo esse: frequen
ter dz orare et legē. Quādo ora⁹ cū
deo loq̄mur: quādo legi⁹ deus loq̄tur
nobis. Perumq; bonū si liceat et si

utpote; nō licet: meli⁹ ē orare q̄ legē.
Hoc est remediū eius qui viciōrum
septamētis estuat: ut q̄ciēs q̄libet
vitio cāgit tociens oracōem fundat:
q̄ frequens oracō ipugnacōem vici
or̄ extinguit. **Cassiodo⁹.** Oratio pōita
est p̄ quā ira dñi suspendit: venia p̄
arat: pena refugit: p̄miorū largi
tas impetrat. Cū dñō loq̄t: cū iudice
fabulat: p̄sente sibi facit quē videre
non preualet: ad penetrabilia iudicis
admittit: et null⁹ inde respuit nisi q̄
in ea tepidus inuenit. Ipsa est sua
uissima v̄tus armonie: quādo v̄r p̄g
noscit op̄tib⁹ consonare. **Nā** si hee
due res discrepabili sibi varietate
dissendant: neq̄quā possunt psalmodie
tēporatā efficere cātilenā: nec ad au
res dñi veni⁹ q̄d se mutua contrari
etate confundit. **In** pānis vincitur
mūd⁹: plorādo supat dyabol⁹: et au
tmille cohortes ad pugnandū suffici
ūt: oratione vni⁹ pauperis inclināt.
Notandū est hic breuiter: q̄ om
nes sancti graciā orationis sic excel
lentissime attollunt: ut omnes defec
tus aliarū v̄tutum siue gratiarū per
eam supplere soleant: omne consiliū.
omne operationem: omne consuma
tionem: omne inchoationē: omne cō
tinuacōem in ea collocant. **Unde** be
atus. **Iero⁹.** Et. Eredientes de hos
picio armet oratio: regredientibus
de platea occurrat anteq̄ sessio: nec
prius corpusculum requiescat q̄ aī
mā pascat. **Ite.** **Cassia⁹** in col. psa.
ar. **h⁹** v̄siali oratio. **De⁹** in adiu
torium meū intēde. **et.** in adiūis ut e
ruamur: in p̄speris ne extollamur
inaccessabili fundēda est. **Huius** v̄si

culi meditacō in suo pectore idrupta
voluat. **Hūc** in ope q̄libet siue misere
rio vel itine p̄stitutus decātaē nō de
sinas. **Hūc** et dormiēs et residēs et
in v̄lās n̄ritatib⁹ meditare. **In** hūc
modū m̄lta dca sanctorū repiūt: con
formia ad ill⁹ saluatoris. **Oz** semp
orare et nunq̄ deficet. **Nec** tñ sic itel
ligendū ē: q̄ si nūq̄ sit cessādū: q̄d eē
ipossibile: s̄ p̄tinuacōe ordiata. **Un**
de b̄tus. **Aug⁹.** q̄ fr̄es in egipto cre
bras quidē orōes hūc: s̄ eas tñ bre
uissimas et rapti q̄dāmō iaculat⁹:
ne illa vigilanē erecta q̄ orati pluri
mū n̄ritaria ē: p̄ p̄ductiones moras
euanescaat atq̄ ebete⁹ intentio. **Her**
praxis oradi ab ipsa n̄ritate trahit
radicē: et fructū facit ex lite alitate
dina. **Unde** dat̄ exēplū de mendicis:
et de his q̄ sūt in p̄uilo maie p̄stitu
ti ā alia n̄ritate: q̄ oēs optie sciunt
orare. **Null⁹** ergo ab ex̄citio orōis
saltē n̄ritae ad salutem p̄ se legitie
exausaē: p̄mimo q̄nto aliq̄s paupior
extiterit tāto meli⁹ fiat medicare. **Ad**
tutissimū igit̄ sancte orōis refugii
nos p̄rte dēte: q̄te⁹ in dñō om̄is n̄rā
actio t̄choet et finiat. **Vegi⁹** ioseph da
uid ac magnos illos vios dei aīcos
tūc p̄spē egisse q̄n dñm p̄fuluerūt: et
q̄n ip̄i ip̄sulco q̄i de se p̄fisi ad opus
exierūt: p̄ne semp p̄clitati sūt. **Non**
ē ergo p̄uipendēdū h̄mōi studiū orō
is p̄tinuē: q̄ verax ē filij dei p̄missio
q̄ dixit: petite et dabit v̄b̄ et. **Oīa** ec
c̄iastica officia et ex̄citia spū scō in
sp̄itate aī orōē īstituta legūt ac fre
q̄ntāt. **Richil** g⁹ meli⁹ nob: q̄ ut si⁹
cotidiali medici dei. **Cont̄ septuagē**
p̄sciē erronee dubietatis vacillacōis.